

"Τι μπορώ να κάνω;": η σημασία της αποκάλυψης περιστατικών κακοποίησης και της ορθής διαχείρισής τους

Ειδικό ακαταδίδωκτο για εκπαιδευτικούς που αναφέρουν
σε διωκτικές αρχές περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας
κατά ανηλίκων μαθητών

Οι εκπαιδευτικοί που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.

Αυτό ορίζει το Άρθρο 130 του νόμου 5090/2024, ενώ προβλέπεται επίσης ότι "οι εκπαιδευτικοί καλούνται να εξετασθούν ως μάρτυρες κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο, μόνο αν το έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας δεν αποδεικνύεται με οποιοδήποτε άλλο αποδεικτικό μέσο".

Ειδικότερα το Άρθρο 130 του νόμου 5090/2024, ορίζει τα εξής:

Στο άρθρο 23 του ν. 3500/2006 (Α' 232) επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στον τίτλο οι λέξεις «των εκπαιδευτικών» αντικαθίστανται από τις λέξεις «των επαγγελματιών», β) οι παρ. 1 και 2 αντικαθίστανται, γ) προστίθεται παρ. 2Α και το άρθρο 23 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 23 Υποχρεώσεις των επαγγελματιών Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, ψυχολόγος, επιμελητής, προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο, ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να το αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες διωκτικές αρχές».

Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ενηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.

Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.

2.Α. Τα πρόσωπα της παρ. 1 καλούνται να εξετασθούν ως μάρτυρες κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο, μόνο αν το έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας δεν αποδεικνύεται με οποιοδήποτε άλλο αποδεικτικό μέσο. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και για τα μέλη του προσωπικού και τους Προϊσταμένους των Κέντρων Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης (Κ.Ε.Σ.Υ.) του άρθρου 6 και της παρ. 3 του άρθρου 18 του ν. 4547/2018 (Α' 102).» Διαβάστε τον νόμο 5090/2024 (ΦΕΚ 30/Α/23-02-2024)

Η αιτιολογική έκθεση

Στην αιτιολογική έκθεση της συγκεκριμένης διάταξης, ο νομοθέτης αναφέρει τα εξής:

Με τις τροποποιήσεις στο άρθρο 23 του ν. 3500/2006 αποσκοπείται να διευρυνθούν οι κατηγορίες των επαγγελματιών που υποχρεούνται, όταν υποπίπτει στην αντίληψή τους, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, περιστατικό ενδοοικογενειακής βίας που στρέφεται κατά ανηλίκου, να ενημερώνουν άμεσα τις αρμόδιες αρχές.

Την ειδική αυτή υποχρέωση προβλέπει η διάταξη και για τους ιατρούς, σε περίπτωση που διαπιστώνουν κατά την ιατρική εξέταση σοβαρά ιατρικά ευρήματα που συνηγορούν στη πιθανολόγηση προέλευσης από περιστατικό ενδοοικογενειακής βίας.

Παράλληλα, μέσω της θέσπισης ειδικού ακαταδίωκτου για το αναφερόμενο περιστατικό (με εξαίρεση την εν γνώσει αναληθή αναφορά) και μερικής απαλλαγής από την υποχρέωση εμφάνισης στην ακροαματική διαδικασία, αποσκοπείται η ενθάρρυνση των ανωτέρω επαγγελματιών να αναφέρουν τα περιστατικά και η κάμψη κάθε αναστολής λόγω της στάθμισης ενδεχόμενου κινδύνου εμπλοκής τους σε χρονοβόρες, δαπανηρές και ψυχοφθόρες δικαστικές διαμάχες.

Βλ. άρθρο 130, ν. 5090/2024 στο εκπαιδευτικό υλικό (αρχείο 6β)